

Barcelona	Edició vespre 2 ptes mes
Edició matí 2 " "	
Península	2700 " trimestre
Amèrica i Filipines	8500 " "
Unió Postal	25 " "

La Veu de Catalunya

Any XXXVI. N.º 9.317

Barcelona: Dissabte, 10 d'abril de 1926

10 cèntims

REDACCIÓ I IMPREMTA

Carrer de Ferlandina 7, 9 i 11

(Prop de la Plaça dels Àngels)

Telèfon num. 4396-A

ADMINISTRACIÓ

Rambla de St. Josep, 16, principal

Telèfon 184-A

Anuncis esquelos comunicats

reclams a preus de tarifa.

Edició del vespre

Soler i Torra G. ans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsucess, 1 i 3

Negociem el cupó de les Obligacions

Tresor 5 per 100

venciment 15 d'abril

Cambra cuirassada

per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor.

Caixes de lloguer

Compartiments des de 22 ptes. anuals.

POMPES FUNEBRES LA CONDAL, S. A.

La més acreditada i important de Barcelona
Telèfon 1027-A Telèfon 1078-A
Central: Rambla Catalunya, 15, pral.

Cuines i Termos CAÑAMERAS

Varietat de models de gran rendiment

Complet servei d'aigua calenta sem-

pre disponible sense cap despesa

Servels per a particulars, hotels i comunitats

El sistema CAÑAMERAS és la millor garantia

VISITEU AQUESTA FÀBRICA

Diputació, 415 al 423 Telèfon S-P. 340

Diputació Hospital, 87 A. 3380

BARCELONA - Sucursal a MADRID

RAVIOLIS - CANNELONIS TALLERINIS

Josep Bigorre

Carrer de la Boqueria, 40
Plaça de la Llibertat, 4 (Garcia)

fresques tots els dies
en l'antiga fàbrica de
pastes per a sopa

POMPES FUNEBRES

LA NEOTAFIA

Fundada l'any 1888

Auto-furgó cotxe fúnebre 32 HP Hispano

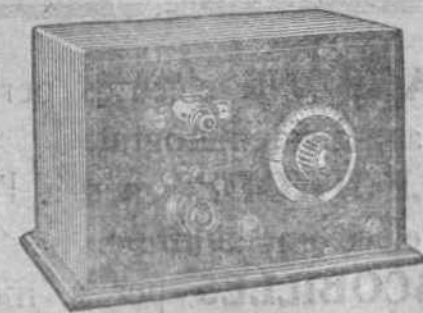
per al servei de velatoris

Central i oficines: Plaça Santa Anna, 24, pral.

TELEFONS 2430 A. i 3315 A.

Tallers, garatge, instal·lació d'articles funeràries

Campo Sagrado, 24 - Telèfon 3100 A.

Sols el SELECTOR ROBERT model 1926 perfeccionat

separa les estacions sense pèrdua. - Muntat i en kit

Radio Electric
Manufacturers

126 - BALMES - 126

PEBECO

Productes cosmètics, segons fórmules del Prof. Dr. Uña.

Pasta dentífrica Pebeco... el tub mitjà (15 ptes.) el tub gran (20 ptes.)
Elitzir dentífrica Pebeco... el flascó (10 ptes.)
Cremes cam Pebeco (amb Nivea)... el tub mitjà (15 ptes.) el tub gran (20 ptes.)
Cremes cam Pebeco (amb Nivea)... el tub mitjà (15 ptes.) el tub gran (20 ptes.)
Loció de depilació Pebeco... el flascó (10 ptes.)
Raspall de dents Pebeco... la peça (250 ptes.)

Elaboradors Pebeco legítims porten una falda de garantia amb els colors nacionals. Es venen en botifoneres, botifoneres i farfelles. Laboratori Pebeco, Madrid, Anarist 677. Un cop a l'any a l'Exposició de P. Bazar, a O. i G. Hamburg. REPRESENTANT PER A CATALUNYA I BALEARS: ENRIU MIRÓ, Apartat 1003 BARCELONA. Telèfon 1317 G.

FIFI DENTALBA

la simplicitat camplona
de fèrtil i de for-tor
conserva el seu cutis
fi amb tot i la influen-
cia del sol i de l'aire,
perquè usa matí i nit

COLD CREAM
PEBECO

SUCRE DE MADUIXES

El purgant per excel·lència, perquè és agradable
d'efectes segurs i no perjudica

Paquets per a nens... 20 cts. paquet
Paquets per a adults... 30 " "

VENDA A L'ENGROS:

Vill de J. Vidal i Ribas, S. de C. - Societat Anònima Moncal
Uriach, S. en C. - Casa Segura - Vicens Ferrer i Cia. S. de C.

AGENTS GENERALS: A. CAVALLÉ en C. - REUS

RESTAURANT TIBIDABO

Exquisit cobert, 1,50 pessetes (inclosa unicalar)

Banquets Regàs - Tel. 6050 G.

Suculent, 15 pessetes. Tot comprès, inclosa funclonar

DILUNS, dia 12, a les sis de la tarda

SALA PARÈS SUBHASTA

de les obres que resten de la

Col·lecció Estruch

Taules gòtiques catalanes segles XV i XVI, obres de
Vaccaro, Bassano, Caravaggio, etc. Quadros escola
espanyola, holandesa, italiana, francesa, etc. Qua-
dros d'època contemporània d'autors catalans, etc.

Cas de no acabar diluns, es continuarà dimarts a les sis

y sus complicaciones se-
curan radicalmente con el
Vino uranado
"PESQUI"
que elimina el azúcar a razón
de un gramo por día, fortifica,
calma la sed y evita las compli-
caciones diabéticas.
De venta en las Farmacias y
Droguerías, al por mayor.

Sabó "La Oca"

quantitat superior

Fabricant: J. ALZINA - MATARO

LOCALS

Observatori Meteorològic de la
Universitat de Barcelona. - Dia 9
d'abril de 1926.

Hores d'observació. A les set, a les

treze i a les divuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar:

minim: 755,1; 755,1; 764,2; Milibars:

760,1; 760,1; 761,9.

Termòmetre sec: 13,5; 14,2; 13,0; "a

mb. 10,4; 10,8; 11,2.

Humitat (centèsimes de saturació):

5; 74; 78.

Direcció del vent: N. SE. SSE.

Velocitat del vent en metres per se-

gon: 5; 4.

Estat del cel: Quasi tancat. Tapat.

Classificació de nuvol: Cu. Alcu. Cu. Nb.

Nb. Cs. Sr.

temperatures extremes a l'ombra:

màxima: 17,5; mínima: 12,5; id. prop del

sol: 11,5.

Oscil·lació termomètrica: 17.

Temperatura mitja: 15,2.

Precipitació aigua: des de les set

del matí del dia anterior a les set del

dia de la data: 0,9 mm.

Recorregut del vent en igual perío-

de: 0 m.

Observacions particulars: No cap.

El director, E. Alcobé.

La Lliga dels Drets de l'Home par-

ticipa a tots els atencions que perta-

nyen també a la Villa de Salut CA-

liffa, que els drets de soci i bene-

tes anglesos que viatgen en el vapor

"Otranto" i que procedeix de Sout-

hampton.

També dintre del vinent mes de

maig visitarà Barcelona una altra ca-

ravana composta de 50 turistes me-

xicans, en llur majoria altes persona-

litats del comerç, de la banca i de

la intel·lectualitat d'aquell país. Els

distingits turistes efectuaran un viat-

ge per Europa sota els auspicis del

govern mexicà.

També té notícia la Societat d'A-

gricultors de Forasters de l'arribada a

aquest port del vapor "Lop-Land",

de la Star Line, en el qual viatja un

important nombre de turistes anglo-

sos.

El Dr. Riera Vaquez participa als

seus clients que s'ha encarregat nova-

ment de la consulta en son Institut

d'Electrologia mèdica del carrer de

Corts, 119. Telèfon 4152-A.

El misteri del pòse de l'Aubac és

el títol de la novel·la que publica

actualment la novel·la "La Novella d'Ara",

original del conegut escriptor Rold

Solanas, autor de diverses novel·les

que han estat forta celebrades pel

públic.

ESCALES

DE TOTES MESES

TAULES guarda-viandes i tota

mena d'articles domèstics de novetat.

Llits de campanya plegables.

Montaner, 14. Telèfon 2577-A.

Tallers a Sant Martí

Demà, diumenge, a les vuit, es farà

el piados acte d'administrar la Sa-

grada Comuna als malalts alberga-

ts a l'Hospital de la Santa Creu, en

compliment del precepte pasqual, el

qual acte revestirà aquest any ex-

cepcional solemnitat.

A l'Institut de Cultura i Biblioteca

Popular de la Dona, tindrán lloc els

següents actes:

Avui acaba el termini d'admissió de

solicituds per a la Beca "Miquel An-

gels".

Secció Permanent de Religió i Cul-

tura. - Demà, diumenge, a les vuit,

missa resada de Comunió.

Secció Permanent d'Economia i

Proveïments. - Classe de Cuina Po-

pular. Dilluns, Cassola d'arròs a la

tarragonina. Dimarts, "Turbot" a la

veneciana. Dimecres, "Medallón", de

filet Henry IV. Dijous, Carxofes a la

princesa. Divendres, Pastissos a la

"Mirabeau". Dissabte, Taronges a

surpresa.

Secció Permanent d'Esports i Ex-

cursió. - Demà, diumenge, excu-

rsió a Santa Cristina.

El C. E. Patria farà demà una vi-

stja a la fàbrica de cerveza de la

S. A. Dam.

Lloc de reunió: Plaça d'Urquina-

na, a les 10.50, tramvia d'Horta.

L'Administració de Correus de Ve-

nezuela manifesta que rep amb sa-

rector de certificats, novells i altra

classe de llibres subjectes al pa-

rament de drets de Duana i la im-

portació dels quals per correu està

prohibida. En sa virtut, a recorda que

no s'admeten per al dit país, per via

postal, altres llibres que quaderes,

llibres i llibres de text per a l'en-

senyament i diccionaris de la llengua

castellana. Els que no tinguin aquest

caràcter han d'esser tramessos en

un paquet postal, i en cas contrari,

corren el perill d'esser confiscats.

S'ha demanat, a l'objecte de què

arribin al cas interior de l'ex-terme

de Sarrià, part de les diverses refer-

mes urbanes que es porten a terme,

que es procedeix a la reparació de

l'asfalt, pel sistema "Macadam" i

enlrunant dels carrers de Jaume

Piquet, Creu, Sant Josep, Hort de la

Vila, Cayús, Arístides, Martí i Flaquer

i plaça del Consell i carrers adja-

cents i l'empedrat total del carrer

Major.

Per assabentarlos d'un assumpte

que els interessats se serviran presen-

tar-se al Negociat Central de l'Ajunt-

ament (Quintè) demà, d'onze a una,

les persones següents: Emilia López

Gazo, Antoni Llanos Tejedor o fami-

lia.

Al carrer de Gassard, un automòbil

ha arribat a l'ul. Carrer Major, pro-

duint-hi diverses eracions de pro-

pièstic lleu.

A les barriques de Magoria s'ha

rebatat una tuberia, i ha ocasionat

una veritable inundació essent les

pèrdues per valor de 1.500 pessetes.

PASTILLES LAXANTS PRATS.

Es el millor purgant.

Genisa Riera i Manresa, de 32

anys, en passar pel carrer de la

Creu Coberta, fou atropellada per

una bicicleta, la qual li contusionà

fortament diferents parts del cos.

El ciclista que cometé l'atropell va

desapareixer.

Propaganda directa

Direcció d'Espanya per gremis,

treball perfecte. Escriure T. COLE-

SES, núm. 6004.

Un gos mossorà el nou Llorac

Martí i Sans, de 6 anys, i li causa

una ferida de consideració a l'avant,

braç esquerre.

Trasllat de malalts. Sant Pau,

número 70. La Creu Blanca.

Ens comunica la Societat d'Agricul-

tores de Forasters que és arribada

a aquesta ciutat una caravana de

50 empleats de la societat que el

"The Anglo South American Bank

Ltd." té a València, els quals roman-

dran dos dies entre nosaltres.

Així mateix ens diu que, ultra la

caravana lloguerana procedent de

Zagreb, arribada per al dia 3, ve

maig provinent, arribarà el dia 4

una altra composta d'uns 500 turis-

JOSEP ALTER

Comerç de Fustes Creosotació de Pals

Ta'lers: Sant Fructuós, n.º 1
Telèfon 183 :: Apartat de Correus, número 6

MANRESA

Vídua i Fills d'Ignasi Borràs

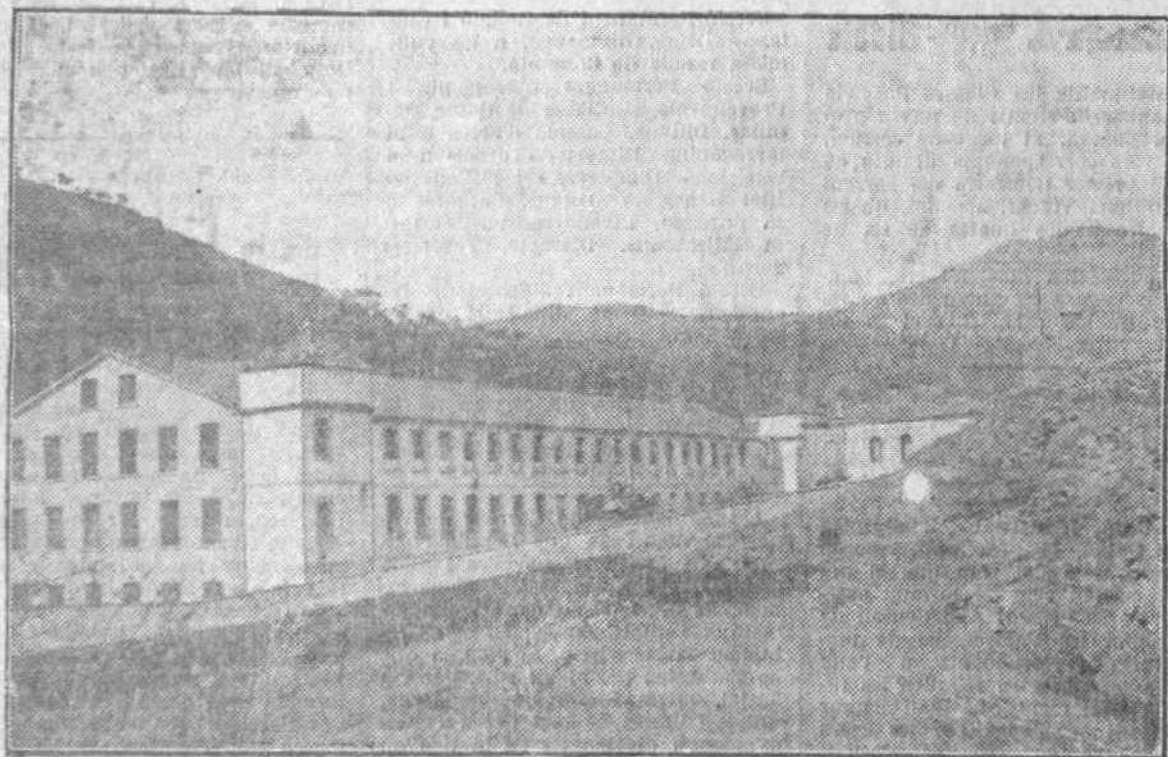
Fàbrica de Filats i Teixits

Filats de cotó americà, i retorts en tots els números. - Teixits en cretones, rentats, percal, etc., en cru, blanc i colors.

Fàbrica de les més antigues, fundada en 1840, sota la raó social d'Oleguer Borràs i Fills

Despatx a Barcelona: Cortis, 616. - Telèfon 3680 A.

Casa a Manresa: Arbonès, 41. - Telèfons 98, 38 i 37

Colònia Borràs (Castellbell i Vilar)

Es el Pla de Bages una terra forta que s'acompleix a Catalunya un país important. En la circumscriptió de la Catalunya estricte marca la comarca de Bages com si digués, sin dos centres de gravitació: el geogràfic en el sentit de l'Àrea, i l'industrial en l'expressió de recollir un seguit de corrents de treball que vengui i baixen concretant-se, en condensar-se, en l'erecció de la ciutat de Manresa.

L'examen d'una casa com és la de la Vídua i Fills d'Ignasi Borràs, dona aquesta impressió de les característiques apuntes més amunt. Fàbrica a Sant Joan de Vilatorrada, en el terme de Sant Martí de Torrelles, a la Colònia Borràs al municipi de Castellbell i Vilar, al G. de Caldes i a Santa Maria d'O. Té casa a Manresa, al carrer d'Arbonès, 41, i a Barcelona, al carrer de les Cortis Catalanes, 616. Aques-

tes dades, concises, així en sec, dinen el que és la casa aquesta, expressió, fins simbòlica, de la indústria palra.

La història d'aquestes cases i els seus progressos semblen i són trossos de la història col·lectiva. Al lloc on han arribat no hi han ascendit perquè sí, sinó batallant sempre. La nostra terra no és precisament un edem on els productes es presentin com s'explica de Xauxa. El que és lògic assolir és en el fet de reunir el treball de cada dia i l'esforç acumulat de les generacions que ens precediren.

La casa Vídua i Fills d'Ignasi Borràs, fon fundada l'any 1840, sota la raó social d'Oleguer Borràs i Fills.

Es dedica primer a la filatura de cotó, avorint les varietats més selectes del ram. Ultra filar el cotó americà, el més corrent, i fer retors, treballa el primorós Jumel, fi-

lant-lo en la seva més prima solidesa, retorçant-lo també ben petit, gasant-lo i fent-ne finalment, per qui ho vulgui, la pedallina tan gentil en els articles de fantasia.

Doncs, tot això, traslladent-ho després als teixits, i en les màgiques combinacions que porten en els seus encreuaments l'ordit i la trama, i tindreu un seguit d'especialitats: Cretones, Rentats, Percals, Batistes, Frescos, Gabardines, Cambrals, etc. En blanc, en cru i en colors el punt de plana senzill i resistent, la sarja esgairada, el setí tivat i les seves múltiples combinacions entre si, van veint i acabant aquests productes que han donat un fort prestigi a la Casa.

Vídua i Fills d'Ignasi Borràs, honoren Catalunya pel món servint la els seus components en la palestra del treball i en altres empreses glorioses.

Hotel Restaurant Sant Domingo

Telèfon 50 * MANRESA

Únic hotel de primer ordre amb tot el confort modern. 100 habitacions amb aigua corrent. Cuina única adequada al paladar català. Quan siguiu a Manresa aneu a provar-ho i us en convencereu

Plaça Sant Domingo, número 22

FABRICA DE PUES,
i LLIÇOS
PER A TOTA CLASSE DE TEIXITS

Lluís Bosch i Carreras

Casa fundada en 1855

Carretera de Vich, 52
Telèfon 26

MANRESA

SALÓ CATALUNYA - Music-Hall de primer ordre

Tomàs Pacheco

Sabateria, 719
Pedregà, 20

Telèfon 984

Manresa

COMERÇ DE FUSTES I SERRADORA

TALLER DE CREOSOTACIO I SULFATACIO
DE PALS PER TELEGRAFS I TELEFONS

....

Samsot i Orriols i fills

....

Carrer Jorbetes
TELEFON 356 MANRESA

Dipòsit de fustes i
fàbrica de serrar

Muralla, n.º 96
Tels. 153 i 326

Explotacions forestals

Ramon Ramonet
MANRESA

Confiteria i pastisseria L'Englantina

de

Josep Marsinyach

Born, 1 - Tel. 386

MANRESA

Compañía Fabril de Carbones Eléctricos, S. A.

Capital: 2.000.000 de pessetes

Fàbriques a Sant Vicens de Castellet

Oficines:

Diputació, 225 :: Barcelona

Telèfon 239 A.

Direcció telegràfica: CARBOELECTRICO

MOLES per a ESMOLAR
marca «CLAT» per a tota classe d'indústria.

BLOCS per a treballar el marbre.

PRODUCTES refractaris «CLAT».

CARBONS elèctrics per a arcs i cinematògraf.

ELECTRODES per a l'electrometal·lúrgia.

ESCOBILLES per a motors.

PILES seques marca «CLAT» i PILES humides.

Ciutats de Catalunya: MANRESA

Vista de la Seu

El castell de Manresa i la Torre de l'Àliga

En els anys de la història de Catalunya, llegim que Recared, a les darreries del segle VI, bastí el castell de Manresa al cim d'una muntanya, prop de la ciutat, al lloc on és avui l'església del Carme; que en la invasió dels sarraïns fou enrunada la ciutat i enrunat el seu castell; que el comte Guifré el Pilós, fundador de la dinastia comtal catalana, va reedificar el castell i la ciutat, voltant-la de fortes muralles i torres, per a prevenir-la de qualsevol altra invasió d'enemics; que la condició amb molts privilegis i excepcions, per tal que al poc temps fos reparada i repoblada; i, finalment, que el mateix comte va fundar el comtat de Manresa, lliurant-lo al seu fill Rodolf, en qualitat de comit tributari o dependent del de Barcelona, cedint-li una gran extensió de terreny de la Segarra i del Pla de Bages.

El dia primer de juliol de l'any 988, derrotat el comte Borrell de Barcelona en batalla campal, prop de Montcada, es refugià al castell de Manresa, que era del seu cosí germà Oliva. Allí es reuniren els braus manresans i els nou cents guerrillers, intitulats «homens de paratge», descendents dels herois barons de la fama, els quals, al crit d'Independència, foragitaren els moros o sarratins de la ciutat de Barcelona, clavant el penó de Sant Jordi a les roques torres de la ciutat dels comtes.

Manresa va adquirir, amb aquella acció, el títol de Covadonga catalana, i el conservà fins a la posteritat.

El comtat de Manresa va subsistir fins l'any 1090, en el qual, amb la mort del seu darrer comte s'agregà al de Barcelona, del qual no s'havia de separar mai més.

Abandonat el castell i derruït a poc a poc, va quedar en peu una de les torres, anomenada de l'Àliga. Víctor Balaguer, historiador de Catalunya, enamorat de la història manresana, en el seu llibre «Manresa y Cardener», que va publicar l'any 1850, va inventar-hi unes llegendes curioses i atractives que el poble les ha apreses i les explica com a tradició, fent-se'n ressò alguns escriptors.

De la torre de l'Àliga és la següent, que tradim:

«Estava caçant, un matí, per les montanyes veïnes de Manresa, el comte don Sanxo, acompanyat d'un

illustre i brillant seguí. Entre la comitiva hi anaven algunes elegants dames de la cort; quan una àliga, amb ràpid i majestuós vol, travessava l'espai.

— Que bonica és! — va exclamar la més noble de les dames.

— La destigues, senyora? — va preguntar don Sanxo.

— Sempre he desitjat embellir-me amb les plomes d'una àliga — va respondre la capritxosa dama.

— Doncs així ho farem, amb les d'aquesta — digué el comte — i després un prometo que allí on caigui ferida per la meua fletxa la reina de les aus, hi he de fundar un palau per a la reina de les formoses.

Dit això, partiren els caçadors darrera l'àliga, qui seguia tallant l'aire amb el seu imponent vol. Tres trets li endregà el comte. Ferida mortalment pel tercer, l'àliga encara va volar un gran espai, fins que va caure, precisament, al centre de Manresa, i al castell que atoshores, diu, s'estava construint.

Tot seguit va donar ordre don Sanxo perquè, en el lloc on havia caigut aquella au s'alcés una majestuosa torre, donant-li el nom de Torre de l'Àliga.

La llegenda no deixa d'ésser curiosa; però no la podem admetre com a tradició manresana, encara que sigui veritat l'existència de la susdita torre, com veurem.

Diu la història de Manresa que en el segle XIV, els consellers de la ciutat van signar als frares del Carme, per a fundar-hi el convent, el lloc del derruït castell de Recared, on hi havia la torre de l'Àliga; que, en temps de guerra, en aquesta torre hi posaren doble defensa d'homes, munició i vitualles; i que, en temps de pau, era encomanada igual que les altres torres de la ciutat, a un cert particular per a la seva conservació, pagant un tribut que no era excessiu i amb condició que quan el cas ho requeries, havia de desocupar-la.

Amb les recerques que estem fent en els arxius de la nostra ciutat, hem trobat, ara fa poc, en un llibre de «Protestacions», que la torre de l'Àliga, fuster, el qual hi tindrà allí cries de coloms. Però, com que els frares del Convent del Carme s'oposaven que fos ocupada l'esmentada torre per un particular, preteixant que aquella era lloc e en lloc alou; amenaçam pertorbar la possessió, com ho van fer, el dit Pere Cudina, el 6 de novembre, ho denuncià als Consellers, dient: Com ara no ha gaires dies que la dita torre hagen trencada o segons que diu han ho fet les frares e daque-

lla han tret coloms e han trencades carabasses en les quals covaven setormells, per açò demana justícia.

La torre de l'Àliga subsistí fins a primers del segle XIX, en qual temps fou enderrocada.

J. SARRET I ARBOS.

Manresa, març de 1926.

Motius ciutadans

LA FAÇ

La faç de Manresa és tanmateix la d'una ciutat amb característiques ben pronunciades, que li donen un to ben inconfusible. Manresa és una ciutat que viu tot servint un notable equilibri entre la influència de la seva magnífica tradició i les exigències del progrés. És una ciutat austera que sap dur amb dignitat el vestit de ciutat. Des dels grans senyors a la gent més humil, tothom viu, al carrer i arreu, consentent de llurs deures ciutadans. La gent passeja pels carrers en sortir dels quetors, de cada dia; i totora el foraster que arriba queda sorprès de l'aspecte hospitalari de la ciutat. No sent el fred que donen a l'espai les altres ciutats de Catalunya; on la gent viu retreta, com emporcullada de sortir al carrer. Manresa és una ciutat riellera i acariant, on el visitant no té temps de sentir-se foraster.

Potser els manresans l'hem blasmada massa de tan perfecta com la voldríem, però mentrestant cal que tinguem el contentament de poder oir en cada llavi del foraster amic l'elogi de la faç de la ciutat, aquesta faç cordial que cada dia al vespre és més somrient, quan plena de llum, de paraules i rialles, tota la vida manresana batega entre les arèries acariants de les principals vies.

ABANS I ARA

La nostra història no és una història llampant; però tampoc una cosa gris. Gosiérem dir que és una història plena de seny i de continuïtat, que resumim així Manresa, des de sempre, ha estat una ciutat fidel a les lletres racials, amb clara consciència del deure. La trobarem heroica quan l'heroisme, en lloc d'esdevenir un bell gest eixor, era una sembrada fecunda. Entre el gest sencià i el seny, sabia ésser prudent. Entre la dignitat i el sacrifici, el camí del deure ha estat el que sempre han seguit els nostres avis.

Ara els manresans, entre l'estrepit dels màquines i les fumeres de les fàbriques, no ha pas oblidat el camí

del deure. Com sempre, a tot arreu, podrà haver-hi desarrelats, però el bon manresà sap el camí del deure. Amb una tradició noble i magnífica, la ciutat agrima tota l'activitat progressiva d'avui i uns pregons i purs ideals racials.

LES INQUIETUDS

Una selecta tria d'homes porta dintre l'ànima tota l'essència de les inquietuds ciutadanes. No són pas mil·grades les nostres inquietuds, però hom les deixa madurar. No existeix cap cenacle intel·lectual de capelleta, però impera la màxima cordialitat entre tots els amants de les arts i de les lletres. Diríem que tot s'està fent, però que la nostra ponderació ens fa estar vigilants per no precipitar-nos.

Avui, la revista «Ciutat», fruit madur, sota la direcció i mecenatge de Ramon Torra. Mentrestant en un humil recó els pintors i dibuixants han fundat un estudi que és una bella promesa i va donant fruits de benedició. Al mateix temps, a la sala gran de l'Orfeó, una colla de músics fa més d'un any que en les hores de lleure estudia, i un dia d'aquests oïrem, sota la batuta del Mre. Blanc, la nostra Simfònica, que humil, només es vol dir Associació Musical «Estudi».

Aquestes són les nostres inquietuds més essencials, entremig de les velles tasques del Centre Excursionista, l'Orfeó i els estudis de cadascú; tot quietament un pas darrera l'altre per tal que esdevingui sòlid el temple de les nostres il·lusions.

ELLES...

Les dames i damiselles de la ciutat són plenes de gràcia. No fa pas molts dies escrivíem l'elogi de la dona manresana i darrer el seu encant parlant de la seva evolució espiritual. Elles acaben de donar el to a la ciutat, elles esperen la nostra joventut, elles van a l'avantguarda dels nostres moviments idealistes. Són com garlandes de flors en les ballades de sardanes mallons, són un encant en les quotidianes passejades del capvespre.

No són pas un obstacle en les hores de sacrifici, ni inviten mai a covardos passivitats els idealistes. Es clar que no parlem de les excepcions. Parlem només de la dona manresana, qui porta al fons dels seus ulls la serenitat de les Patries Augustes, de la dona que ens recorda en la gràcia del gest i de la paraula i en la bellesa de l'estada, la Roma i la Grècia, mentre estem més catalana.

L'ANIMA

Pot haver-hi inadaptats, però l'ànima de la ciutat és vivificada pels ideals polisenculars que ens porten la veu de la raça. Tot allò que no són els nostres ideals ingènits, són baixos motius moribunds aliens a l'ànima de la ciutat nostrada.

F. FARRERAS-DURAN

Ciutat 1926.

Un article d'«El Pla de Bages»

ENS CAL UN CENACLE INTEL·LECTUAL

Manresa té ja fama d'ésser una ciutat austera i ponderada, potser massa, car els nostres homes representatius i les nostres coses cabdals resten sovint silenciosos. Arreu de Catalunya trobarem ciutats amb els platges i bombos sempre a punt de crear una fama, o de convertir en savt oficial — posem per cas — una ciutat que ha posat uns acotacions al «narro». Nosaltres creiem millor aquesta discreció bon xic mandrosa de la nostra gent cultivada, que no pas la ignorància activa de la gent que només compta amb la bona voluntat i prou.

Sense pecar d'idealisme, direm que la nostra ciutat té això, allò i el de més enlla que tenen altres ciutats que viuen en plena apoteosi de xim-xim, però és que a més a més, tenim el sentit del ridícul, nosaltres. No hem fet cap Biblioteca d'Autors Manresans, per exemple, i des de Bernat Oller ençà potser trobaríem material a bastament per a reeditar una cinquantena de llibres triats. Ens plan aquesta ponderació rarament alterada, però també creiem just que algú faci l'elogi de cada cosa seriosa, i que es faci una revisió de les valors d'altre temps i de les valors d'ara, des dels venerables Oleguer Miró i Leonet Soler i March, fins als joves de darrera hora, i els més joves encara.

Per això cal que la nostra gent que pensa i estudia, que tots aquells que entre el soroll dels telers i les volves de les fumeres, senten alguna inquietud espiritual, s'agrupin. No demanem pas un casino o una penya més, demanem un cenacle on l'aristocràcia de la intel·ligència pugui viure unes hores, lliure de vulgaritats i cartrineloneries.

Ara que per tots els reconcs de la nostra Catalunya hi ampeja «Ciutat», aquesta revista magnífica que per

obra i gràcia de dos o tres homes de bona voluntat ens fa quedar bé, seria l'hora de fer el miracle. En dir això tornem a ressuscitar la nostra ciutat per a la creació d'un Ateneu o del que sia, on s'apiguen tots els homes de bona voluntat que tenen una mica d'inquietud espiritual. Ultra la revista manresantíssima, ideari d'or i de cultura, tenim una pila de dibuixants i pintors, que cada dia treballen quietament en un recó ignorat i humil que és com llur cenacle. Perquè no donem un pas més i no fem una cosa més oberta?

Nosaltres creiem que fins que sia possible, dins de la nostra ciutat una cosa així, mentes valors deixaran de revelar-se per manca d'ambient i d'orientació. Mentrestant, les activitats artístiques i culturals de cadascú, donen poc fruit, i Manresa resta massa tranquil·la i ignorada, perquè no tenim cap centre d'estudi seriós que estableixi un intercanvi amb els treballadors intel·lectuals d'arreu de Catalunya.

El Comú de Manresa

El patrimoni econòmic està predestinat a grans augments. La nostra ciutat és la més ben situada de Catalunya, després de la capital. Hi aboquen les dues conques més riques dels alts i baixos vessants del Pirineu; els flets d'argent del Llobregat i el Cardener, amb el progrés dels temps i de l'enginy dels catalans, s'han tornat dos fils d'or; són copioses deus de riquesa.

Però, necessitem qui endegui els destins del nostre Comú, per tal que la ciutat sigui el fogar de les comarques que l'envolten i de les valls pirèniques que hi afueixen; Manresa ha de saber ésser una capital.

Voldríem que el govern de la ciutat és capaç de la importància de la seva missió; si en cap municipi són novelles les luites localistes, és aquí, fins al punt que el «manresanisme» en el sentit esquitat de la paraula, creiem que s'hauria d'abolir dels programes de partit.

Les luites polítiques, en molts moments, més semblaven un trafigueig al voltant d'una vara, que no pas una noble ambició. Això sembla que s'hauria acabat. Malgrat l'afarid enorme de forasters que ens envaiexen la ciutat, atrets per la indústria i ades per les mines del veïnat, hi ha un nucli que és l'esperança; joves capcitats, fons patriotes, cavallers de l'ideal, nets de bastardies, predestinats a fer de Manresa un «Centrum» i tornar graciosament en cultura co que rep de riquesa de les muntanyes i dels plans.

Cal que el Comú ompli un buit afros; ara i ades, en els propòsits i en els pressupostos, no hi ha un capítol dedicat a cultura. A Manresa ningú no hi pot venir a aprendre gran cosa. L'alta missió que la Providència ens ha donat és desconeguda per nosaltres, els manresans. Estem segurs, no obstant, que quan les lletres tornin obrir el pas lliure als ciutadans, el geni local s'exemplarà i veurem que els pressupostos no semblaran un vulgar llibre de comerç, sinó que, com a llibre predilectes del poble llatí, s'ordenarà i completarà la cultura física en lloc de l'esbojorament futbolístic actual; s'implantarà de bell nou el culte de l'art i la joventut podrà acudir a les acadèmies, i per fi, mitjançant els instruments moderns d'alligonament de multituds, educarem el nostre poble, sempre tan dòcil a les excel·lències del cor i de l'ànima. D'aquesta fides, Manresa ocuparà, per dret i en guanyat i ben merescut, el lloc que la província naturalista li ha donat de capital de la Montanya.

JOAQUIM DE BERTRAN CALDERO

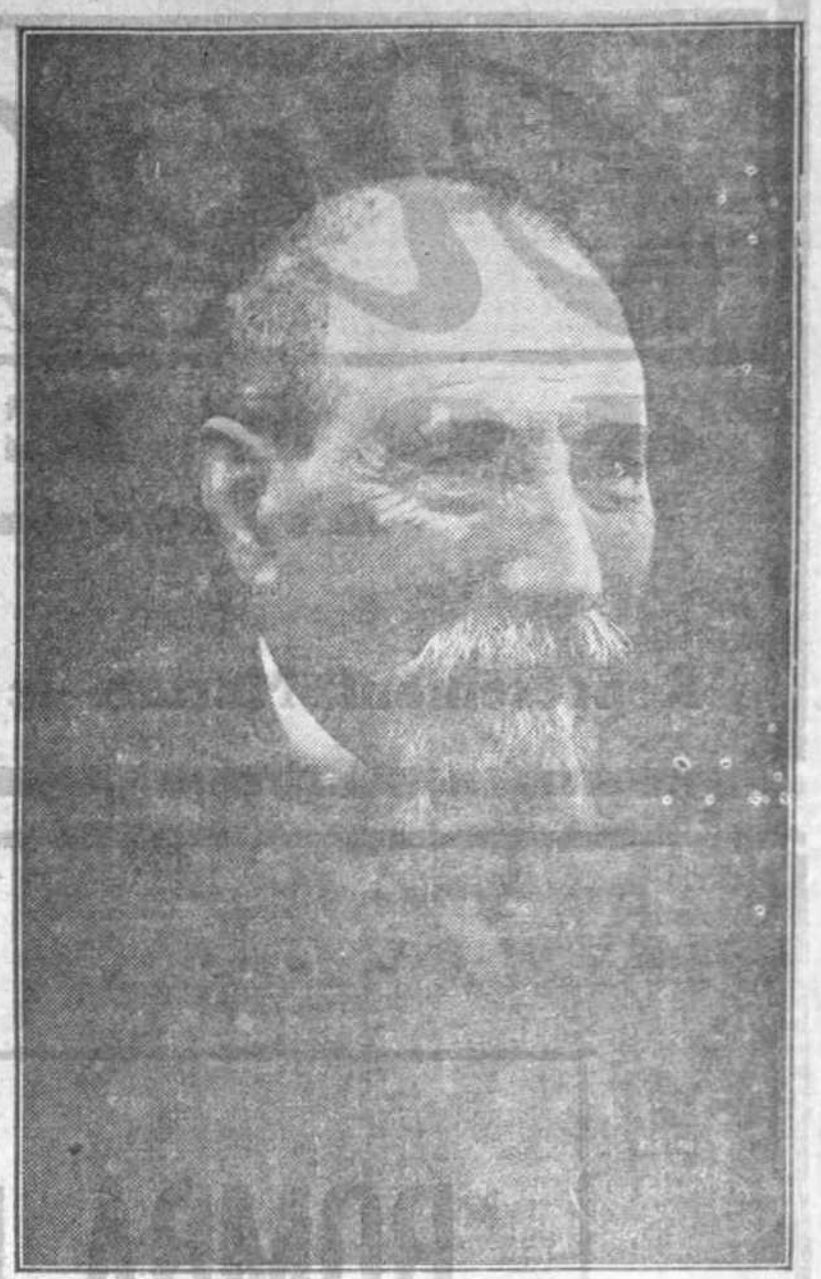
Manresa 23-III-1926.

Avís:

A tots els nostres subscriptors amics advertim que LA VEU DE CATALUNYA agraeix cordialment les indicacions que li puguin ésser fetes les col·laboracions espontànies. No podem, però, ni retornar els originals ni mantenir correspondència sobre les suggestions dels nostres amics i lectors, encara que siguin inclosos a les cartes els segells per a contestar.

Tots ells comprendran que llur propi interès ens obliga a no esmerçar el temps sino en el servei del públic i que ens fóra materialment impossible sostenir correspondència amb cada subscriptor sobre apreciacions circumstancials de política o de conducta.

Això no vol dir, però, que no agraim totes les indicacions que ens puguin ésser fetes amb esperit patriòtic que no aprofitem, reconeguda.

Oleguer Miró i Borràs

Als 76 anys a mort, a la seva caríssima ciutat de Manresa, aquest català il·lustre, que en 1892 va presidir l'Assemblea de les «Bases del dia 28 de març», de la qual era el creïtor el gran Prot de la Ribera. Com erudit i publicista notable, el 1922 Miró ha deixat una obra copiosa. Ho-

Estampes manresanes

(Del llibre d'imminent aparició «Terra amorosa»)

FANTASIA NOCTURNA

Damunt el riu, la Seu dins la foscor fa créixe' el seu perfil fantasmagòric i el parc devé barana d'un balcó amb un roser d'estels florint en l'aire.

TARDA DE FESTA, AL PASSEIG

Tot el fullatge ha fet sospirar l'aire, té cada fulla una guspira d'or que quan passem sembla voler-nos caure damunt el nostre cor.

Les noies van a passejar mudades a l'hora magna que hi tarda mor i fan brillar la llum de llurs mirades damunt el nostre cor.

L'OM DE LA PLANA

Perquè al dessota ballem la sardana, estén el verd fullam l'Om de la Plana. I quan l'oreig la seva copa alcança, l'Om, amb les fulles, va seguint la dansa.

EL CARRER DEL BORN

Tens el ressò de totes les veus de la ciutat. Ets el cor de Manresa: en ta estretoir reculls el foc de tots els llavis, la llum de tots els ulls. I en ton silenci ocultes qualque desig callat.

Un tebi alé de vida apar que en tu sospiri dels que abir foren joies i dels que avui en som. Que abans de morir pugui donar-hi el darrer tomb, quan cap boca no em parla i quan cap ull no em mira.

LA IMMORTAL

Aquesta dona recatada i pura que pel carré és una Madona Lisa, té un cos perfecte i sa beutat m'encisa com mai no em va encisar cap criatura. Mon-seny s'aclara en front de sa figura i del somriure que son llavi irisa; abraça el cos amb una seda llisa i als nostres ulls lluu fina sa escultura.

Es el tresor de la ciutat com ho era la Gideonda. Té la cabellera en dues parts, damunt el rostre, estesa.

Mentre confosa entre els mortals camina, mon cor s'endú la seva fac divina, i, imperceptible, al fons de mi la besa.

Fidel S. RIU DALMAU.

La Casa de Caritat

Planxes ondulades de ciment i amiant comprimit dels tamany 120 per 75, 185 per 114 i 250 per 114

Rocalla material per a teulades

JOSEP ESTEVA I C.^a

Avinguda Fivaller, 1 i 3 (abans Portal de l'Angel)

BARCELONA

Representant: Marian de G. Casas

Passeig de Pere III, 20. - Manresa

BOMBA BLOCH

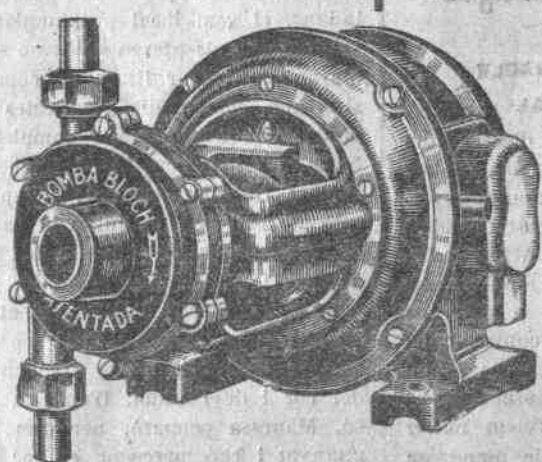
Aixeca una gran quantitat d'aigua a qualsevulla alçada per un cost insignificant i sense precisar atencions de cap mena.

No necessita untatge

Es construeixen electrobombes Bloch, per a serveis domèstics, que gasten solament com una làmpara de 50 bugies. Grups complets, amb accessoris, des de 258 pessetes.

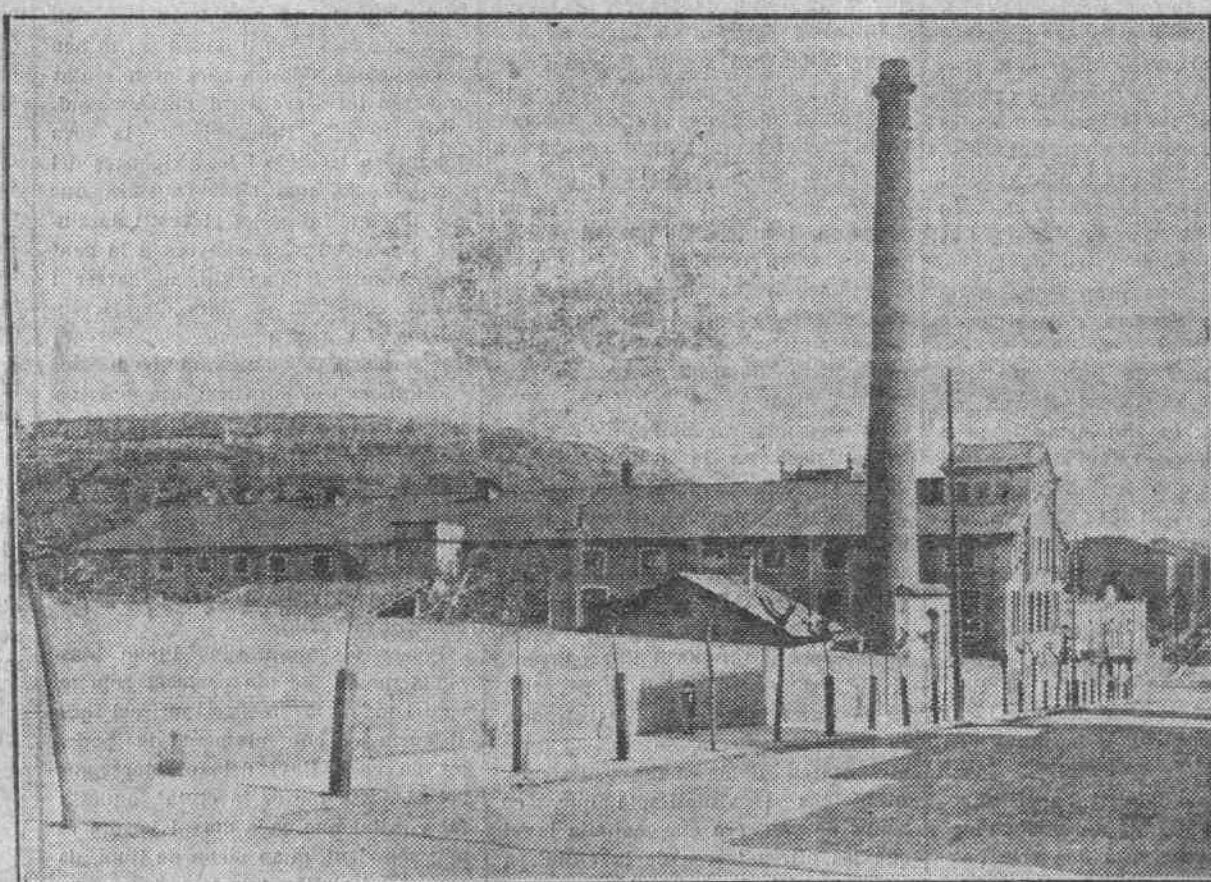
Es la bomba que ofereix més i millors referències a Manresa i sa comarca.

«Bomba Bloch». - Venuda i propagada per les cases més prestigioses de Manresa, en els rams de maquinària, material elèctric, lampisteria, etc., etc.

IGNASI VIDAL I GERMANS MANRESA

Despatx a Barce'ona: Plaça d'Urquinaona, 5, entresol

Vista general de la fàbrica

La zona industrial que forma la conca del Llobregat és una de les més interessants d'Europa. Quan l'aigua arriba a fondre's amb la salabror del mar de Barcelona, realment ha complert una missió pel que ha fet i per les energies reflexes que ha despertat.

Una de les institucions manufactureres que fan pensar en l'eficàcia de l'activitat d'aquesta bella contrada de Catalunya és la casa Ignasi Vidal i Germans, la qual té el seu

despatx a Barcelona, a la Plaça d'Urquinaona, 5, entresol.

Fou fundada l'any 1854. Manca, doncs, poc per a poder solenitzar les nocies de brillants de la seva existència. Ha passat per diverses denominacions socials fins a plasmar-se en la raó que ara presideix els treballs: Ignasi Vidal i Germans.

Els ruscos fabrils que fa anar, tots emmarcats en el ram tèxtil, d'una prosopie tan pairal, es dediquen a

la filatura i al tissatge subsegüent del cotó. Els articles finals que produeix són batistes, percales i generes de novetat, en cru.

La fàbrica de Manresa està muntada amb elements abundosos i ordenats. En té dues més: Llobregat amunt: una a Sallent i una altra a Puigreig.

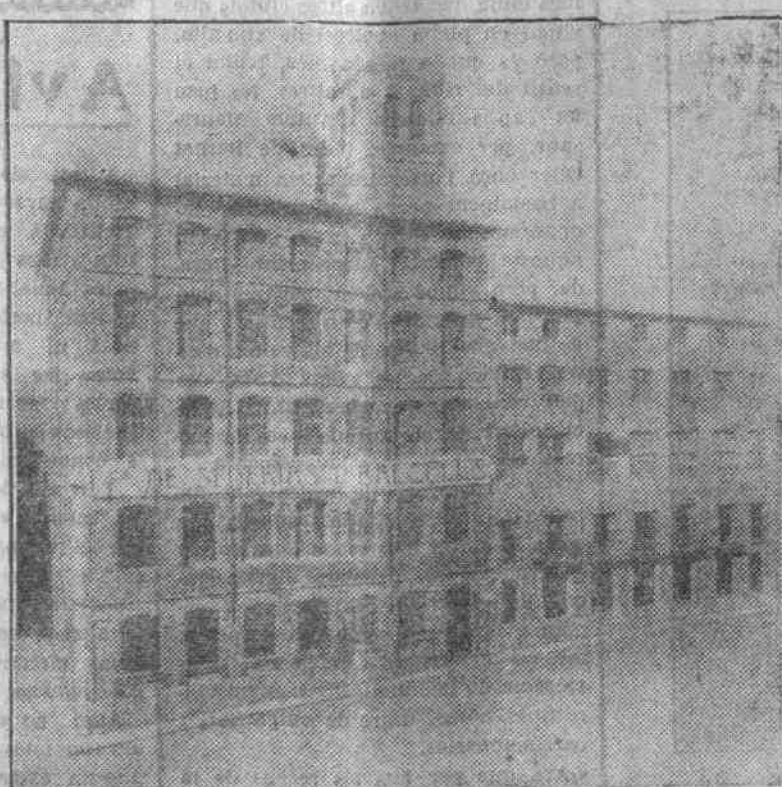
Les senzilles dades que anomenem diuen la importància ascendent de la casa.

Ignasi Balcells

FABRICA DE
TEIXITS
DE SEDA

Despatx: Girona, núm. 34
BARCELONA

Fabricació de tota mena de teixits de seda i les seves mesclures de llana i cotó en COLORS i NEGRES

Novetats per a vestits de senyora

Crespons, Georgettes, Charmeuses, Mesalines, Duqueses, Glacés, Granadines, etc.

Articles per a torreria llisos i labrats.

Articles per a dol: Vels de Voile, Granadines en peça i mantos.

Mocadors de novetat i negres. - Faixes.

Secció especial de teixits per a corbateria gran novetat.

Damasc en ses diverses qualitats per a tapissar.

La Veu de Catalunya

El programa de "Ciència"

Ciència anuncia el seu programa en un «pòrtic», concís i metòdic, que ens plaurà de comentar detingudament. L'aspecte tipogràfic de la revista és excel·lent també; àdhuc, diríem, amb cert excés de luxe; per economia i pel nostre gust particular, hauríem fugit d'imprimir tota la revista en paper «couché»; el reservariem només a les làmines en colors i a certes fotografies; les il·lustracions poden anar regularment en paper d'edició usual; d'altra banda, per raons estètiques, hem de tendir cada dia més a alliberar-nos del «couché», en totes les nostres publicacions.

Ciència tractarà les matèries de caràcter científic «en tota l'amplitud de la seva diversitat». No en serà exclosa cap branca de coneixements que tingui entre nosaltres col·laboradors de solvència. Igualment acollides hi seran «les especulacions teòriques i les aplicacions de caire tecnològic». No vol ésser una revista exclusivament de ciència pura, però tampoc no en vol prescindir, car les nostres activitats científiques podrien semblar «una barreja desordenada de pràctiques empíriques». Menys encara vol excloure els coneixements d'aplicació que «tenen per a la nostra terra una importància màxima, i gosaríem a dir decisiva».

El títol és prou encertat. Un altre títol que ens seduïa per a una revista així, és «Naturae». Per ciència entenem, evidentment, no solament les disciplines que tenen per objecte la connexió de l'home i de l'univers físic, sinó també les que afecten l'home com a creador de cultura: la filosofia, la filologia, la història, l'arqueologia, l'exègesi, la crítica. Tot això és ciència també, tant com ho pugui ésser la matemàtica, la física, la química, i tota la investigació de la vida universal. No solament els matemàtics i biòlegs, els enginyers i els inventors, són homes de ciència; ho són també, per exemple, un Pompeu Fabra en filologia, un Rubió i Lluch i un Nicolau Oliver en literatura, un Puig i Cadafalch en arqueologia, un Bosch Gimpera en prehistòria, un Valls i Taberner en història del dret català. És, sens dubte, difícil de trobar un nom sintètic que englobi totes les ciències — matemàtiques, naturals, física, química, tecnologia —, menys les que pertanyen a l'estudi de l'esperit humà; sovint són designades les unes com a ciències de la natura i les altres com a ciències de la cultura. I, malgrat que el «pòrtic» parli de la ciència «amb tota l'amplitud de la seva diversitat», l'esperit de la revista és de consagrar-se només a les ciències de la natura.

Aquest primer número conté: una sèrie d'articles originals, extractes i traduccions, revista de revistes, bibliografia i noticiari. En aquestes seccions hauran de prendre lloc les múltiples necessitats que sentim, aquí, en el camp de les ciències de la natura. Com fa la «Scientia» del professor Rignano, gosaríem demanar a la nostra «Ciència» articles de síntesi científica, a fi d'equilibrar entre els col·laboradors els efectes de l'especialització ultrancera, i a fi d'interessar vivament el públic no professionalment científic. D'ella esperem també la sintetització i unificació del treball científic a casa nostra, amb articles i recensions de conjunt. La llista de col·laboradors i els treballs anunciats, ens són ferma que hi cooperaran tots els elements de solvència i que hi tindran la porta oberta els esforços dels «solitaris». Una altra tasca essencial que està per fer, és l'aplec de materials sobre la contribució de la nostra terra a l'estudi i al progrés de les diferents branques de la ciència; sobre les naturals, hi ha el volum de Font i Quer, que cal completar, i cal afegir-hi encara la nostra bibliografia en les altres ciències. També obtindrien gran succés, entre la generalitat del públic, les enquestes sobre qüestions científiques d'aplicació pràctica en les nostres indústries. En la secció d'«extractes» i en la «revista de revistes» hi veurem, sens dubte, resums i notes crítiques dels principals esdeveniments científics del món, com l'anàlisi sistemàtic de tots els treballs d'ordre científic que es facin o publicuin en les terres catalanes. La crònica del nostre treball científic, donada en les «notícies i comentaris», acabarà de fixar l'abast de «Ciència»; així servirà d'estímul als treballadors i atreurà l'interès de tothom.

Estem segurs que el material no mancarà, que més aviat n'hi haurà excés. El treball seriós que es realitza a casa nostra, així en ciència pura com aplicada, és potser més considerable en volum que el treball seriós en les altres disciplines de les ciències de la cultura. No ens enganyem el fet que, en la bibliografia en llengua catalana d'aquests darrers temps, els treballs de caràcter científic hi siguin en proporció mínima, o hi manquin en absolut. Primerament, les ciències de la cultura operen sobretot amb llibres i es produeixen en forma de llibres; en les ciències de la natura, la producció de llibres —, per comentar, divulgació o síntesi —, és un aspecte secundari, al costat del veritable treball d'experimentació i laboratori. En literatura és essencial artísticament la tria de la llengua com a expressió; en ciència aquesta opció resulta secundària. En fi, qualsevol dilettant pot fer un llibre de versos o de crítica i llançar-lo al públic; els dilettants de la ciència no troben tantes facilitats per prodigar-se i romanen més obscurs.

Tot això explica en bona part la manca de la producció científica en català, al costat de la relativa abundor de producció bibliogràfica, diem-ne literària. No podem treure, doncs, d'aquest fet, cap deducció seriosa respecte la major o menor producció científica a casa nostra. Com bé advertí l'autor del «pòrtic», la nostra cultura no és «exclusivament literària, històrica o circumscrip a qualsevol de les branques del pensament que compten amb aportacions catalanes (bibliogràfiques, cal afegir més notícies); efectivament, «les disciplines més diverses tenen entre nosaltres conreadors valuosos i la vida i la riquesa de la nostra terra es fonamenta en una intensa activitat tècnica». Si no hi havia més publicacions científiques en català, no era, a fi de comptes, per absència de producció científica, sinó perquè no sortí qui es proposés de fer-les. Qüestió d'organitzar-ho, senzillament. En certs moments, ha estat considerable aquí el nombre de quaderns i butlletins, en castellà, bilingües i catalans —, més o menys metòdics i més o menys especialitzats — que publicaven treballs científics. Si «Ciència» mostrés i coordinés la part més solvent d'aquesta producció, aconseguiria ja un magnífic triomf.

Es qüestió també de saber colpir el públic, la massa àvida d'instrucció i cultura. Precisament aquí la intel·ligència — dins la varietat de les aptituds — s'inclina més aviat cap a la vida pràctica que cap a l'especulació. Per circumstàncies que no sempre ens són nocives, com en aquest aspecte, les ciències aplicades i la tècnica atrauen moltes vocacions que no gaïen lluny d'aquí s'esmerçarien en la burocràcia. Per molts que neixin cada any amb la vocació de les lletres o del periodisme, per molts llibres literaris que surtin en català —, i no són, ni de molt, els que corresponen a la nostra densitat demogràfica — el fet és que espontàniament el nostre poble sent més aviat l'esperit científic i pràctic que el literari i artístic. És el cas invers — proporcions guardades — de França, on predomina, fins a saturar-ne el país, la cultura literària i artística. Per això precisament insistim en la difusió dels clàssics, models d'instrucció literària per a tothom; perquè s'arribi a formar, si més no entre les persones de cultura, un mínim de coneixement literari que permeti a tothom d'escriure correctament una carta; cosa que, àdhuc literats de professió, per no dir il·lustres homes de ciència, no saben fer sense angúnia.

JOAN ESTELRICH

CONTES DE "LA VEU DE CATALUNYA"

L'ALBERCOC

Jo se n'anava poc content En Joan amb l'albercoc que per borenar li havia donat la seva àvia Tot saltant se'n venia, i tot fent saltar la daurada fruita, que tonyava en l'aire i que feia saltar més en l'aire a cada gambada.

El camí d'estudi passava vorejant la tapia del jardí del Rei, i amb tan mala fortuna tirà el pobre Joan el seu albercoc en l'aire, que aquest, passant per damunt la tapia, anà a caure dintre del jardí.

Corregué En Joan a la porta del reial palau, que guardava un sentinella embottit en la seva cuirassa i plantat tan dret com l'albarbà, que empujava; i dirigint-se-li, li demanà permís per entrar al jardí a plegar el seu albercoc, la qual cosa a ell li semblà la més senzilla i natural del món. Però l'home de ferro li féu comprendre que el que demanava no ho era tant com semblava, ja que ell se l'estava allí per guardar la porta i no per concedir permisos, i que, per tant, li calia esperar que sonés l'hora de rellevar les guardies, en la qual ocasió podria parlar amb el capità.

Afortunadament per En Joan l'hora de relleuament no es va fer esperar gaire, i en aparèixer el capità, li contà el que li havia ocorregut, pel qual motiu li demanava permís per entrar al jardí a plegar el seu albercoc.

El capità arrufà el nas, i amb veu aspra li contestà que el que demanava d'atribucions per concedir-li allò que demanava: que el que procedia era formular per escrit, la demanada, que ell ja se la prendria la mateixa de fer-la passar al porter major del Palau per tal que hi donés curs.

Piorquejant arribà En Joan a estudi, i interrogat pel mestre sobre la causa de la seva desolació li ho explicà entre sanglots i amb moltes pagues. Compadit el bonicet del mestre, li donà el bonicet del primer moment, es veié que havia de donar molt més a fer que l'anterior conflicte.

ben conèixer el resultat de les deliberacions, i després de l'admiració que li causava la impossibilitat de meter-se a plan de treball, puseu la realitat se'n carregava de destruir tots els projectes, hizi constar se'n haurien aprovat diversos projectes de decret presentats tot el ministre del Treball i mantenint per los consellers després de un ample debat de impressions relatives a los rumors y noticias que dicen relación a las negociaciones de paz en tabladas, aun que no de manera directa todavia por los emisarios de Abd-el-Krim. Puso particular empeño el jefe del Gobierno al acudir a esta cuestión o apartado en el cual se ven que los Gabinetes frances y español marchan de perfecto acuerdo, aun que la situación de la zona del protectorio que cada país tiene a su cargo, resulte del todo distinta, si bien no se llegará a gestión alguna enmendada a producir una inteligencia con el jefe de la rebelión marroquí, sin la aplicación de medidas previas, que a traducción de manutención de la disciplina y salvaguarda del prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

Comprende el Gobierno la necesidad de orientar a la opinión por lo que toca al estado actual del problema de Marruecos, y para servir como base educativa y salvaguarda de modo oportuno hacer llegar al público algunas noticias y comentarios, claro está que empleando, al obrar así, la mayor cautela y prudencia, para no dar lugar a malentendidos que pudieran perjudicar el prestigio de las autoridades contrarrestantes. Ofreció al marqués de Estella entregar a los representantes de la prensa, como a efecto lo hizo, los documentos de los acuerdos del ministerio tomados durante la reunión, nota cuyo contenido concierne a los lectores del «Diario», sin duda al publicarse esta crónica, por referencia.

